

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zdeňky Táborské a soudkyň JUDr. Radmily Baďurové a JUDr. Lenky Severové ve věci žalobkyně **Věry K.**, nar. xxx, zast. JUDr. Zuzanou Šmídovou, advokátkou se sídlem Ostrava – Mariánské Hory, Prostorná 4, proti žalovanému **Bytovému družstvu Křížíkova 19**, se sídlem Ostrava – Moravská Ostrava, Křížíkova 19, zast. JUDr. Petrem Schlesingerem, advokátem se sídlem Brno, Slovákova 11, **o určení neplatnosti výpovědi z nájmu bytu**, o odvolání žalobkyně proti usnesení Okresního soudu v Ostravě ze dne 17.3.2011, č.j. 32C 281/2006 – 265,

t a k t o :

- I. Usnesení okresního soudu se **potvrzuje**.

- II. Žalobkyně **je povinna zaplatit** žalovanému na náhradě nákladů odvolacího řízení 12.720,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám advokáta žalovaného.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením okresní soud řízení o určení, že žalobkyně je nájemkyní bytu č. 24 v domě č.p. xxx, na ul. xxx v xxx zastavil s tím, že rozsudkem Krajského soudu v Ostravě č.j. 56Co 171/2010 – 236 bylo rozhodnuto o povinnosti žalobkyně vyklidit byt, k němuž se domáhá předmětného určení. Okresní soud dovodil, že nastala překážka řízení dle § 159a odst. 5 o.s.ř., neboť v novém řízení nemůže být projednána stejná věc, když o stejnou věc se jedná, jestliže předmět řízení vychází ze stejných skutkových tvrzení.

Proti tomuto rozhodnutí podala včasné odvolání žalobkyně, ve kterém namítala, že skutkový stav ve věci č.j. 56Co 171/2010 – 236 vychází ze skutkového stavu, který byl dán ve věci určení neplatnosti výpovědi z nájmu bytu a konstatován rozsudky Okresního soudu v Ostravě č.j. 32C 281/2006 - 138 a Krajského soudu v Ostravě č.j. 42Co 595/2008 – 178. Tyto rozsudky byly zrušeny rozsudkem Nejvyššího soudu ČR č.j. 26Cdo 2076/2009 – 223. Výrok rozsudku č.j. 56C 171/2010 – 236 je nutno vykládat podle odůvodnění rozsudku NS ČR sp.zn. 26Cdo 2076/2009. Nelze v této souvislosti přehlédnout, že výrok rozsudku č.j. 56Co 171/2010 – 236 je v rozporu se skutkovým stavem tak, jak byl popsán v jeho odůvodnění.

Žalovaný ve svém vyjádření k odvolání žalobkyně navrhl potvrzení napadeného rozhodnutí s tím, že odvolání žalobkyně není důvodné. Byť došlo ke zrušení rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 7.2.2008, č.j. 32C 281/2006-138 a Krajského soudu v Ostravě ze dne 7.11.2008, č.j. 42Co 595/2008-178 k dovolání žalobkyně rozsudkem Nejvyššího soudu ČR ze dne 15.7.2010, č.j. 26Cdo 2076/2009-223, nezměnilo to nic na skutečnosti, že pravomocným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 13.7.2010, č.j. 56Co 171/2010-236 výrokem II. bylo vyhověno žalobě o vyklizení předmětného bytu žalované, v této věci žalobkyně, k žalobě žalobce v této věci v postavení žalovaného. Takto bylo pravomocně rozhodnuto o žalobě na plnění, což je v souladu se zákonem i s konstantní judikaturou, a to i Ústavního soudu ČR, překážkou věci pravomocně rozsouzené pro žalobu o určení, a to bez ohledu na spekulace žalobkyně. Pro úplnost žalovaný dodal, že Nejvyšší soud ČR svým rozsudkem č.j. 26Cdo 4904/2010 – 289 zamítl dovolání žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13.7.2010, č.j. 56Co 171/2010 – 236.

Z podnětu podaného odvolání přezkoumal odvolací soud rozhodnutí okresního soudu a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

V daném případě odvolací soud zjistil, že původně se žalobkyně ještě s dřívějším žalobcem Vladislavem K. domáhala určení, že výpověď z nájmu bytu ze dne 28.5.2006, daná žalovaným žalobcům, je neplatná. Tato žaloba byla rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 7.2.2008, č.j. 32C 281/2006-138 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 7.11.2008, č.j. 42Co 595/2008-178 zamítnuta. Soudy obou stupňů vyšly ze zjištění, že výpověď z nájmu bytu byla žalobcům doručena dne 29.5.2006. Žaloba na určení neplatnosti výpovědi byla podána dne 21.9.2006. Na základě tohoto skutkového zjištění soudy obou stupňů dovodily, že žaloba byla podána po uplynutí 60-ti denní prekluzivní lhůty. Proto žalobu jako opožděně podanou okresní soud zamítl a jeho rozhodnutí bylo odvolacím soudem potvrzeno.

Rozsudkem Nejvyššího soudu ČR ze dne 15.7.2010, č.j. 26Cdo 2076/2009-223 byly tyto rozsudky Krajského soudu zrušeny se závazným právním názorem, že žalobkyně a dřívější žalobce u jednání dne 13.7.2007 změnili svou žalobu s tím, že nadále se domáhají určení neplatnosti výpovědi dle § 80c o.s.ř. pro absenci závazku k zajištění přístřeší. Na tuto dispozici s žalobou však soudy obou stupňů nijak nereagovaly.

Po dispozici s žalobou se žalobkyně v tomto řízení dále domáhala určení, že žalobkyně je nájemkyní bytu č. 24 v domě č.p. xxx, na ul. xxx v xxx. Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 13.7.2010, č.j. 56Co 171/2010 – 268 byla žalované, v tomto řízení žalobkyni, uložena povinnost vyklidit byt č.24 v domě č.p. xxx, na ul. xxx v xxx. Krajský soud vyšel ze zjištění, že nájemní poměr 1) žalované k bytu skončil na podkladě výpovědi žalobce ze společného nájmu bytu ke dni 31.8.2006, jestliže žaloba o určení neplatnosti této výpovědi byla zamítnuta, s účinky právní moci ke dni 5.12.2008. Tento rozsudek napadla dovoláním žalobkyně. Nejvyšší soud ČR svým rozsudkem ze dne 21.9.2011, č.j. 26Cdo 4904/2010 – 289 dovolání žalobkyně zamítl s tím, že právní názor odvolacího soudu ob stojí za situace, kdy žalobkyně nepodala v šedesátidenní lhůtě od doručení výpovědi ze dne 28. května 2006 žalobu o neplatnost výpovědi ve smyslu § 711 odst. 5 obč. zák. (případná později podaná žaloba o neplatnost výpovědi ze dne 28. května 2006 podle § 80 písm. c/ o.s.ř. zde nepostačí). Proto její nájemní poměr k předmětnému bytu skončil (v důsledku výpovědi ze dne 28. května 2006) uplynutím výpovědní lhůty k 31. srpnu 2006.

Dle § 159a odst. 5 o.s.ř., jakmile bylo o věci pravomocně rozhodnuto, nemůže být v rozsahu závaznosti výroku rozsudku pro účastníky a popřípadě jiné osoby věc projednávána znovu.

V tomto ustanovení je upravena tzv. překážka řízení věci pravomocně rozhodnuté. Jedná se o pravidlo, dle kterého jakmile bylo o věci pravomocně rozhodnuto, nemůže být v rozsahu závaznosti výroku rozsudku pro účastníky a popřípadě pro jiné osoby věc projednána znovu. Překážka věci pravomocně rozsouzené je dána v případě kumulativního naplnění dvou podmínek: a to totožnosti účastníků (je přítom nerozhodné, zda by v tomto novém řízení měly být procesní role účastníků stejné nebo opačné) a totožnosti předmětu řízení, přičemž platí, že o tentýž předmět sporu jde i v situaci, kdy žalobce uplatňuje z téhož skutkového stavu stejný nárok, jen jej jinak právně kvalifikuje. Soudní judikatura ve vzájemném vztahu žaloby na plnění a žaloby na určení dovodila, že pravomocné rozhodnutí o žalobě na plnění představuje překážku věci pravomocně rozsouzené pro žalobu na určení, jestliže otázka, zda tu právní vztah je či není, byla posouzena při rozhodování o žalobě, kterou se žalobce domáhal plnění z tohoto právního vztahu.

V daném případě musely soudy v řízení o vyklizení jako předběžnou otázku řešit, zda žalobkyni svédčí právo nájmu k předmětnému bytu, jehož určení se touto žalobou domáhá. Překážka věci rozsouzené je tedy v dané věci dána a okresní soud nepochybil, když řízení zastavil.

Z tohoto důvodu bylo rozhodnutí okresního soudu jako věcně správné dle § 219 o.s.ř. potvrzeno.

Výrok o nákladech odvolacího řízení vychází z § 142 odst. 1, 2 za použití § 224 odst. 1 o.s.ř. a skutečnosti, že žalovaný byl v odvolacím řízení úspěšný. Náklady odvolacího řízení žalovaný sestává z odměny advokáta ve výši 10.000,- Kč (§ 14

odst. 2, § 13 odst. 1 § 5 písm. b) o.s.ř., dvou režijních paušálů po 300,- Kč, tj. 600,- Kč a 20% DPH ve výši 2.120,- Kč. Celkem tyto náklady činí 12.720,- Kč.

POUČENÍ : Proti tomuto rozhodnutí může účastník podat dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu, prostřednictvím Okresního soudu v Ostravě, písemně, dvojmo.

V Ostravě dne 30. listopadu 2011

Za správnost vyhotovení:
Eva Gergišáková

JUDr. Zdeňka Táborská, v.r.
předsedkyně senátu